

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
www.uvm.dk

18-05-2010

I forbindelse med behandlingen af L 194, Forslag til Lov om ændring af lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt forskellige andre love (Vurdering af uddannelsesparathed, pligt til uddannelse, beskæftigelse mv. og afbureaukratisering mv.), har Folketingets Uddannelsesudvalg i brev af 29. april 2010 efter ønske fra Nanna Westerby (SF) stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 22:

”Ministeren bedes redegøre for forskellen mellem den vejledning, der ydes på skolerne i dag, og det fastholdelsesarbejde, skolerne skal yde fremover.”

Svar:

Vejledningen skal i dag bidrage til, at frafald fra og omvalg i uddannelserne begrænses mest muligt, og at den enkelte elev eller studerende fuldfører den valgte uddannelse med størst muligt fagligt og personligt udbytte. Nogle af uddannelsesinstitutionerne på Undervisningsministeriets område, herunder især de almene gymnasier har ikke den nødvendige fleksibilitet, når de skal prioritere, hvilke fastholdelsesredskaber de vil anvende, fordi ressourcerne til gennemførelsesvejledningen er bundet i de centrale arbejdstidsaftaler. Det er derfor ikke muligt at anvende ressourcen til specialistfunktioner inden for andre faggrupper.

Hensigten med forslaget er at give uddannelsesinstitutionerne mulighed for at fokusere fastholdelsesarbejdet på de elever, der er frafaldstruede og derfor kræver en særlig indsats, ligesom institutionerne kan anvende de personalekategorier, de finder mest hensigtsmæssigt.

Institutionerne bevarer således deres ansvar for at understøtte elever og studerende i at gennemføre deres uddannelse, men stilles friere i deres valg af metoder. Dermed bliver det muligt for den enkelte institution i højere grad at tilpasse indsats og ressourcer til vilkårene på den enkelte

skole, således at der fremover også kan anvendes socialrådgivere, psykologer, socialpædagoger og mentorer.

De enkelte institutioner forpligtes til at udarbejde principper for procedurer ved omvalg og afbrydelse af uddannelse. De forpligtes endvidere til at samarbejde med UU og Studievalg om elever, der er i risiko for at falde fra uddannelsen.

For at institutionerne kan få det fulde udbytte af den frisættelse, der sker med lovændringerne, kræver det, at der også sker ændringer af de centrale arbejdstidsaftaler.

Med venlig hilsen

Tina Nedergaard